

فهرست

۸	مقدمه ناسر
۱۳	حضرت فاطمه علیها السلام
۱۵	عالی ترین معیشت
۱۶	وسیلدی شناخت خدا
۱۸	خوشرویی در چهره‌ی مؤمن
۱۹	بهره‌ی روزه‌دار
۲۰	امر به معروف
۲۱	خشم همسر، رضایت همسر
۲۲	ملاقات با پیامبر صلی الله علیه و آله
۲۳	نرم‌خویی و اکرام بانوان
۲۴	نمره‌ی اخلاص
۲۵	علی علیه السلام و شبعیانش
۲۶	مانند کعبه
۲۷	معیار شبعه بودن

- ۲۸..... انکسروی عشق
- ۲۹..... ربانترین ویژگی زنان
- ۳۰..... نزدیکترین حالت به پروردگار
- ۳۱..... بدترین امت
- ۳۲..... خلعت‌های کرامت
- ۳۳..... حضرت محمد ﷺ و علی علیه السلام
- ۳۳..... دو یدر امت
- ۳۵..... مادر
- ۳۶..... شیعیان ما
- ۳۷..... خوشرویی
- ۳۸..... سفر طولانی آخرت
- ۳۹..... امامت و رهبری عترت
- ۴۰..... سفارش همسایه
- ۴۱..... تعداد روز جمعه
- ۴۳..... ترک دنیا پرستی
- ۴۴..... سکوته از غصب امامت

- ۴۵ شکوه‌ها و آرزوی مرگ
- ۴۶ حالات معنوی فاطمه علیها السلام
- ۴۶ در شب ازدواج
- ۴۸ آگاهی و علم بی‌نهایت حضرت زهرا علیها السلام
- ۴۹ اطلاع از شهادت
- ۵۱ فاطمه علیها السلام بزرگ زن بانوان بهشتی
- ۵۲ فضیلت قرابت قرآن
- ۵۳ اشتیاق تلاوت قرآن
- ۵۴ یاد قیامت
- ۵۵ مالکیت خصوصی
- ۵۶ مقام مادر
- ۵۷ ما اهل بیت
- ۵۸ عبادت خداوند
- ۵۹ درخواست از شوهر
- ۶۱ فهرست منابع
- ۶۳ مسابقه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه ناشر

من همه چیز را به خاطر تو ای انسان - آفریدم و تو را فقط
برای خودم آفریده‌ام.
به فرموده‌ی معصومین (علیهم‌السلام) دستورهای دینی منحصر به سه
بخش است:
بخش اول اصول عقاید است که باید از روی دلیل و برهان و
منطق به آن‌ها معتقد شد و توحید و عدل و نبوت و امامت و معاد
را با استدلال پذیرفت تا در درون جان و روح انسان جای گیرد.
بخش دوم احکام یا اصول عملی دین است (مانند نماز، روزه و
...) که باید درباره‌ی آن‌ها یا به اجتهاد خود عمل کنیم و یا از
مجتهد اعلم تقلید نماییم.

بخش سوّم اخلاق است که باید در مرحله اوّل فضایل و رذایل اخلاقی را بشناسیم و ظرف دل را از رذایل اخلاقی که به فرموده‌ی حضرت امام صادق (علیه السلام) در اصول کافی هفتاد و پنج رذیله‌ی اخلاقی، است پاک کنیم و سپس بد فضایل اخلاقی که آن هم هفتاد و پنج فضیلت است آراسته سازیم.

حضرت آیت الله مهدی حائری تهرانی در مقدمه کتاب صحیفه رستگاری می فرمایند البته این سه بخش به دست نمی آید مگر باایمان کامل و عمل صالح که خداوند در قرآن مجید بسیار بر آن تأکید فرموده است، علمای علم اخلاق هم می گویند این راه سیر و سلوک الی الله و لقاء الله که نهایت اوج انسانیت است، تحصیل همین مقدمات است که سالک باید آن را در چهار مرحله طی نماید:

اول تخلیه، دوم تخلیه، سوم تخلیه و چهارم فناء فی الله. به این معنا که باید اوّل دل و جان خود را از رذایل پاک کند و سپس به فضایل اخلاقی آراسته سازد. آن گاه به تدریج جان او نورانیت و جلا پیدا می کند یعنی با ترک محرمات و مکروهات و انجام واجبات و حتی المقدور مستحبات جان و دل خود را صفا می بخشد و سرانجام روح پاک شده اش را در عالم ملکوت، در اعوش رحمت و اسعفی خداوندی، محل تجلّی انوار الهی قرار خواهد گرفت و به مقام فناء

فی الله خواهد رسید. به فرموده‌ی رسول اکرم ﷺ قلب مؤمن عرش الرحمن و حرم الله است و در آن فقط باید خداوند کریم جای داشته و مطهر صفات جمال و جلال پروردگار باشد و غیر خدا از دلش بیرون رود و به مقام فناء فی الله که نهایت سیر کمال است برسد.

در این موقع که غیر خدا از قلب خود خارج کرد، یعنی حب ذات و حب مال و حب جاه شهوات و هوای نفس از دلش پاک شد و در دلش فقط رضا و خشنودی پروردگار جای گرفت، تمام پندار و کردار و گفتارش برای خدا خواهد بود، و در نتیجه جز خدا نمی‌بیند و جز به خدا نمی‌اندیشد و برای غیر خدا عمل نمی‌کند و آن چه به جای می‌آورد فقط برای رضای خداست چنان که خداوند در قرآن کریم به پیامبرش ﷺ می‌فرماید:

قُلْ إِنَّمَا أَعِزُّكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنِي وَفَرَادَى

ای رسول ما: بگو من فقط شما را به یک مطلب موعظه و پند می‌دهم و آن این که فقط برای خدا قیام و اقدام کنید دو تا دو تا یا تک تک

خلاصه آن که انسان باید نگهبان قلب و اندیشه‌ی خود باشد و مراقبت نماید که غیر خدا در آن وارد نشود تا به مقام رضوان الهی که بالاترین مقام قرب الهی است برسد؛ همان گونه که اباعبدالله الحسین (علیه السلام) فرمود: «رَضِيَ اللَّهُ رِضَانًا هَؤُلَاءِ نَبِيتٍ»؛ و در موقع جان دادن در قتلگاه فرمود: «إِلَهِي رَضًا بِرِضَائِكَ تَسْلِيمًا بِأَمْرِكَ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ» و قرآن کریم دستور می‌دهد:

...قُلْ إِنَّمَا أَدْرِكُهُم فِي خَوْفِهِمْ يُتَعَبُونَ... یعنی «بگو خدا و سپس هر چه غیر اوست از خود دور کن» آن گاه به هر طرف می‌نگری جز خدا نمی‌بینی و خدایی می‌شوی؛ و به بیان حدیث قدسی چشم‌ت عین الله می‌شود و گوشت اذن الله و زبانت لسان الله و دستت ید الله و تمام اعضاء و جوارحت و سراسر وجودت الهی می‌شود.

به قول بابا طاهر:

به صحرا بنگرم صحرا ته بینم به دریا بنگرم دریا ته بینم
به هرجا بنگرم کوه و در و دشت نشان از قامت رعنا ته بینم

البته این مقام به دست نمی آید مگر آن که انسان نکهبان دل
خود باشد تا جز خدا در آن وارد نشود و دلش جایگاه تجلی انوار
الهی گردد.

رَزَقْنَا اللهَ وَاياكُمْ دَعَا حَيًّا وَ مَيِّتًا
کامبیز خطیب شهیدی